

مطالعه تجربی درباره مشارکت زنان در فرایند قانون گذاری در افغانستان (۲۰۲۱-۲۰۰۱)

بنفشه یعقوبی*

گرجیت کهر**

DOI: 10.22096/hr.2024.2027861.1660

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۱۲ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱]

چکیده

مسیر قانون گذاری در افغانستان تقریباً یک قرن را در بر می گیرد و از سال ۱۹۲۳ با آغاز اولین قانون اساسی آن شروع می شود. تا سال ۲۰۰۱، مردان بر صحنه دولتی و قانون گذاری افغانستان تسلط داشتند و نقش های کلیدی در فرآیندهای تصمیم گیری ایفا می کردند. با این حال، سال ۲۰۰۱ نقطه عطف مهمی بود که تحولات اجتماعی-سیاسی گسترده ای را در کشور به ارمغان آورد. هدف اصلی این تحقیق بررسی مشارکت زنان در فرآیند قانون گذاری در افغانستان در دوره ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ است. این تحقیق تلاش می کند تا پیچیدگی های مربوط به مشارکت زنان در حوزه قانون گذاری را از منظر حقوق بشری بررسی کند. این مطالعه از مدل تطابق به عنوان چارچوب نظری برای بررسی جامع نقش زنان در فرآیند قانون گذاری در افغانستان استفاده می کند. در ابتدا، یک بررسی جامع از قوانین، مقالات علمی، ادبیات دانشگاهی و گزارش های رسمی انجام شد. سپس، ۳۶ پرسشنامه به افرادی که شامل زنان و مردان بودند و درک عمیقی از فرآیندهای قانون گذاری داشتند، توزیع شد. همچنین، ۱۰

* دانشجوی دوره دکتری، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه لفلی پروفیشنل، فاگوارا، هند. (نویسنده مسئول)

Email: benafsha.42000427@lpu.in

** استادیار، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه لفلی پروفیشنل، فاگوارا، هند.

Email: gurjeet.26689@lpu.co.in

مصاحبه با اعضای پارلمان و کارشناسان حقوقی انجام شد. این تحقیق نشان می‌دهد که زنان در زمینه‌های مختلف از جمله قانون‌گذاری و تصویب قوانین نقش نسبتاً خوبی ایفا کرده‌اند. با این حال، عوامل فرهنگی، ضعف حکمرانی، فقدان حاکمیت قانون، مشکلات در فرآیند قانون‌گذاری و پارلمان افغانستان باعث شده‌اند که زنان نقش عمده‌ای ایفا نکنند.

کلیدواژه: فرایند قانون‌گذاری؛ مشارکت زنان؛ شورای ملی؛ ولسی جرگه؛ مشرانو جرگه.